ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 9.2.2026 г.
COM(2026) 63 final

2026/0041 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за упълномощаване на държавите членки да приемат, в интерес на Европейския съюз, присъединяването на Кабо Верде към Хагската конвенция от 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвличане на деца

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Хагската конвенция за гражданските аспекти на международното отвличане на деца от 25 октомври 1980 г. (наричана по-нататък „Конвенцията от 1980 г.“), ратифицирана към днешна дата от 103 държави, сред които и всички държави — членки на ЕС, има за цел възстановяване на статуквото чрез незабавното връщане на неправомерно отведени или задържани деца, като се използва система за сътрудничество между централните органи, определени от договарящите държави.

С оглед на това, че предотвратяването на отвличането на деца е съществен елемент от политиката на ЕС за утвърждаване на правата на детето, Европейският съюз работи активно на международно равнище за подобряване на прилагането на Конвенцията от 1980 г. и насърчава третите държави да се присъединят към нея.

Кабо Верде депозира инструмента за присъединяване към Хагската конвенция от 1980 г. на 4 октомври 2022 г. Конвенцията влезе в сила за Кабо Верде на 1 януари 2023 г.

В член 38, четвърта алинея от Конвенцията от 1980 г. се предвижда, че конвенцията се прилага между присъединяващата се държава и договарящите държави, които направят декларация, че приемат присъединяването ѝ.

В Становище 1/13[(1)] Съдът на Европейския съюз постанови, че приемането на присъединяването на трета държава към Хагската конвенция от 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвличане на деца е от изключителната компетентност на Европейския съюз.

Съдът наблегна на необходимостта от единност по въпроса на равнището на ЕС, като се избягва променлива геометрия сред държавите членки.

Тъй като въпросите, свързани с международното отвличане на деца, са от изключителната външна компетентност на Европейския съюз, на равнището на ЕС решението дали да се приеме присъединяването на Кабо Верде трябва да бъде взето посредством решение на Съвета. Поради това държавите — членки на Европейския съюз, следва да депозират декларацията за приемане във връзка с присъединяването на Кабо Верде в интерес на Европейския съюз.

Приемането от страна на държавите — членки на Европейския съюз, ще доведе до прилагане на Хагската конвенция от 1980 г. между Кабо Верде и държавите — членки на ЕС, с изключение на Дания.

• Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката

Що се отнася до отвличанията на деца от родител, Хагската конвенция от 1980 г. представлява международният еквивалент на Регламент (ЕС) 2019/1111 на Съвета (известен като Регламент „Брюксел IIб“)[(2)], който е крайъгълният камък на съдебното сътрудничество в ЕС по брачни дела и дела, свързани с родителската отговорност.

---

(1) Становище 1/13 (Присъединяване на трети държави към Хагската конвенция от 1980 г.) от 14 октомври 2014 г., ECLI:EU:C:2014:2303.

(2) Регламент (ЕС) 2019/1111 на Съвета от 25 юни 2019 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвличане на деца (преработен текст), ОВ L 178, 2.7.2019 г., стр. 1—115.

Една от основните цели на регламента е предотвратяването на отвличания на деца между държавите членки чрез установяване на процедури, с които да се гарантира бързото връщане на детето в държавата членка на обичайното му местопребиваване. За тази цел Регламент „Брюксел IIб“ включва в своята глава III процедурата, установена в Хагската конвенция от 1980 г., като я допълва чрез пояснявӑне на някои от нейните аспекти, по-специално изслушването на детето, срока за постановяване на решение след подаването на молба за връщане и основанията за отказ за връщане на детето.

На международно равнище Европейският съюз подкрепя присъединяването на трети държави към Конвенцията от 1980 г., за да могат неговите държави членки да се ползват от обща правна рамка в случаи на международно отвличане на деца.

Между юни 2015 г. и декември 2022 г. вече бяха приети 22 решения на Съвета с цел да се приеме присъединяването на 30 трети държави (Мароко, Сингапур, Руската федерация, Албания, Андора, Сейшелските острови, Армения, Република Корея, Казахстан, Перу, Грузия, Южна Африка, Чили, Исландия, Бахамските острови, Панама, Уругвай, Колумбия, Ел Салвадор и Сан Марино, Доминиканската република, Беларус, Узбекистан, Хондурас, Еквадор, Украйна, Ямайка, Боливия, Филипините и Тунис) към Хагската конвенция от 1980 г. за международното отвличане на деца[(3)].

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Настоящото предложение е свързано с общата цел, залегнала в член 3 от Договора за Европейския съюз, за защита на правата на детето. Системата на Хагската конвенция от 1980 г. е създадена с цел защита на децата от вредните последици от отвличането от родител и с цел да се гарантира, че детето може да поддържа контакт и с двамата си родители, например чрез осигуряване на ефективно упражняване на правото на лични отношения. Заслужава да се спомене и връзката с насърчаването на използването на медиация при уреждането на трансгранични семейни спорове.

Директивата относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси[(4)] се прилага и в областта на семейното право в рамките на общото европейско съдебно пространство. С Хагската конвенция от 1980 г. се насърчава разрешаването на семейни спорове по взаимно съгласие. Едно от

---

(3) Приети са вече 22 решения на Съвета за упълномощаване на държавите членки да приемат присъединяването към Конвенцията от 1980 г. на Андора (Решение (ЕС) 2015/1023 на Съвета, прието на 15 юни 2015 г.); Сейшелските острови (Решение (ЕС) 2015/2354 на Съвета, прието на 10 декември 2015 г.); Русия (Решение (ЕС) 2015/2355 на Съвета, прието на 10 декември 2015 г.); Албания (Решение (ЕС) 2015/2356 на Съвета, прието на 10 декември 2015 г.); Сингапур (Решение (ЕС) 2015/1024 на Съвета, прието на 15 юни 2015 г.); Мароко (Решение (ЕС) 2015/2357 на Съвета, прието на 10 декември 2015 г.); Армения (Решение (ЕС) 2015/2358 на Съвета, прието на 10 декември 2015 г.); Република Корея (Решение (ЕС) 2016/2313 на Съвета, прието на 8 декември 2016 г.), Казахстан (Решение (ЕС) 2016/2311 на Съвета, прието на 8 декември 2016 г.), Перу (Решение (ЕС) 2016/2312 на Съвета, прието на 8 декември 2016 г.); Грузия и Южна Африка (Решение (ЕС) 2017/2462 на Съвета от 18 декември 2017 г.); Чили, Исландия и Бахамските острови (Решение (ЕС) 2017/2424 на Съвета от 18 декември 2017 г.); Панама, Уругвай, Колумбия и Ел Салвадор (Решение (ЕС) 2017/2464 на Съвета от 18 декември 2017 г.); Сан Марино (Решение (ЕС) 2017/2463 на Съвета от 18 декември 2017 г.); Доминиканската република (Решение (ЕС) 2019/305 на Съвета от 18 февруари 2019 г.); Еквадор и Украйна (Решение (ЕС) 2019/306 на Съвета от 18 февруари 2019 г.); Хондурас (Решение (ЕС) 2019/307 на Съвета от 18 февруари 2019 г.); Беларус и Узбекистан (Решение (ЕС) 2019/308 на Съвета от 18 февруари 2019 г.); Ямайка (Решение (ЕС) 2021/2206 на Съвета от 9 декември 2021 г.); Боливия (Решение (ЕС) 2021/2207 на Съвета от 9 декември 2021 г.); Филипините (Решение (ЕС) 2022/2439 на Съвета от 8 декември 2022 г.); Тунис (Решение (ЕС) 2022/2450 на Съвета от 8 декември 2022 г.).

(4) Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси (ОВ L 136, 24.5.2008 г., стр. 3).

ръководствата за добри практики във връзка с Хагската конвенция от 1980 г., публикувано от Хагската конференция по международно частно право, е посветено на използването на медиация за разрешаването на международните семейни спорове, засягащи деца, които попадат в обхвата на конвенцията. По инициатива на Европейската комисия въпросното ръководство е преведено на всички езици на ЕС, различни от английски и френски, както и на арабски език, с цел да се подпомогне диалогът с държавите, които все още не са ратифицирали/не са се присъединили към конвенцията, и да се спомогне за намиране на конкретни начини за решаване на проблемите, свързани с международното отвличане на деца[(5)].

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

В съответствие с член 38 от Хагската конвенция от 1980 г. декларацията за приемане на присъединяване е съставна част от дадено международно споразумение, сключено с присъединяващата се държава.

Материалноправното основание за дадено решение съгласно член 218, параграф 6 от ДФЕС зависи преди всичко от целта и съдържанието на международното споразумение, което предстои да бъде сключено. Като се има предвид фактът, че основната цел и съдържание на Хагската конвенция от 1980 г. е да се предотвратява отвличането на деца от родител, и следователно предметът е семейното право, материалноправното основание е член 81, параграф 3 от ДФЕС. В член 81, параграф 3 от ДФЕС се предвижда, че мерките, свързани със семейното право, които имат трансгранично значение, се определят от Съвета в съответствие със специална законодателна процедура. Съветът действа с единодушие след консултация с Европейския парламент.

Като се има предвид, че член 81 от ДФЕС е материалноправното основание, Съветът трябва да приеме решението за упълномощаване на държавите членки да приемат, в интерес на Съюза, присъединяването на трета държава към Конвенцията от 1980 г. след консултация с Европейския парламент, в съответствие с член 218, параграф 6, буква б) от ДФЕС.

Съгласно член 218, параграф 8, втора алинея от ДФЕС Съветът действа с единодушие, когато споразумението се отнася до област, за която се изисква единодушие за приемане на акт на Съюза.

Поради това процесуалноправното основание за предложеното решение са член 218, параграф 6, втора алинея, буква б) и член 218, параграф 8, втора алинея от ДФЕС.

Ирландия е обвързана от Регламент (ЕС) 2019/1111 (Регламент „Брюксел IIб“) и поради това участва в приемането и прилагането на настоящото решение.

В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Не е приложимо.

---

(5) https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/details4/?pid=6561&dtid=3

- **Пропорционалност**

Настоящото предложение е изготвено по примера на вече приетите решения на Съвета, които имат същия предмет, и не надхвърля необходимото за постигането на съгласувано действие на ЕС в областта на международното отвличане на деца, като се гарантира, че държавите — членки на Европейския съюз, ще приемат присъединяването на Кабо Верде към Хагската конвенция от 1980 г. в рамките на определен срок.

- **Избор на инструмент**

Настоящото предложение за решение на Съвета се представя в съответствие с член 218, параграф 6 от ДФЕС, в който се предвижда приемането от Съвета на решение за сключване на споразумението. Не съществува друг правен инструмент, който да може да бъде използван за постигане на преследваната с настоящото предложение цел.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

Не е приложимо.

- **Консултации със заинтересованите страни**

Всички държави — членки на Европейския съюз, с които Комисията се консултира в рамките на Работната група на Съвета по гражданскоправни въпроси относно готовността им да приемат присъединяването на Кабо Верде към Хагската конвенция от 1980 г., дадоха положително становище.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Комисията събра съответната информация относно прилагането на конвенцията от Хагската конференция по международно частно право, делегацията на ЕС в Кабо Верде и Централния отдел за сътрудничество и сравнително право на Главната прокуратура, определен за централен орган съгласно Хагската конвенция от 1980 г.

- **Оценка на въздействието**

Що се отнася до 22-те решения на Съвета, които вече бяха приети между 2015 г. и 2022 г. във връзка с приемането на присъединяването на няколко трети държави към Хагската конвенция от 1980 г., не е извършена никаква конкретна оценка на въздействието.

Степента на прилагане на конвенцията обаче беше разгледана чрез отговорите, дадени от Кабо Верде на въпросника на ЕС, и попълването на въпросника за новоприсъединяващи се държави, разработен от Хагската конференция по международно частно право.

По време на обсъжданията в рамките на Работната група по гражданскоправни въпроси стана ясно, че опитът на някои държави членки (например Португалия) с правната система на Кабо Верде е положителен. Органите в Кабо Верде действително отдават голяма важност на уповаването на договорните отношения с държавите — членки на ЕС. Обща правна рамка с всички държави — членки на ЕС, представлявана от Хагската конвенция от 1980 г., би спомогнала за разглеждането и разрешаването на трансгранични случаи на отвличане.

Планирани са дейности по обучение в сътрудничество с португалоезичните държави — страни по конвенцията (Португалия и Бразилия). УНИЦЕФ също ще вземе участие при прилагането на Хагските конвенции за децата.

Кабо Верде също така наскоро се присъедини към Конвенцията за закрила на детето от 1996 г. и Конвенцията за издръжка на децата от 2007 г., а правната система, зачитането на върховенството на закона и основните права в държавата бяха разгледани в контекста на процедурите при липса на възражения, свързани с присъединяването към тези конвенции. Оценката доведе до заключението, че не следва да се повдигат възражения срещу присъединяването на Кабо Верде към Конвенцията за закрила на детето от 1996 г. и Конвенцията за издръжка на децата от 2007 г.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Не е приложимо.

- **Основни права**

Отвличането от родител е в пряко противоречие с правата на децата, по-специално правото на защита и правото на поддържане на контакт с двамата родители. Чрез създаването на правна рамка, чиято цел е да се възпре отвличането на деца от родител и да се даде възможност на детето да бъде изслушано, с Конвенцията от 1980 г. се отстояват правата на детето, които са основни права на човека, признати от Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето. Настоящото предложение има за цел да се установи тази правна рамка между Кабо Верде и държавите — членки на ЕС.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложеното решение на Съвета няма отражение върху бюджета.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и мерки за мониторинг, оценка и докладване**

Не е приложимо.

- **Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението**

Не е приложимо.

2026/0041 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за упълномощаване на държавите членки да приемат, в интерес на Европейския съюз, присъединяването на Кабо Верде към Хагската конвенция от 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвличане на деца

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 3 във връзка с член 218, параграф 6, втора алинея, буква б) и член 218, параграф 8, втора алинея от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид становището на Европейския парламент[(1)],

като има предвид, че:

(1) Съюзът е определил като една от своите цели насърчаването на защитата на правата на детето, както е посочено в член 3 от Договора за Европейския съюз. Мерките за закрила на детето срещу неправомерно отвеждане или задържане са съществен елемент от тази политика.

(2) Регламент (ЕС) 2019/1111 на Съвета[(2)] има за цел да се закрилят децата от вредните последици от неправомерното отвеждане или задържане и да се въведат процедури за осигуряване на бързото им връщане в държавата на тяхното обичайно местопребиваване, както и да се осигурява защита на правото на лични отношения и правото на упражняване на родителски права.

(3) Регламент (ЕС) 2019/1111 допълва и подсилва разпоредбите на Хагската конвенция от 25 октомври 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвличане на деца („Хагската конвенция от 1980 г.“), с която се установява на международно равнище система за задължения и сътрудничество между договарящите държави и между централните органи и която има за цел осигуряването на незабавното връщане на неправомерно отведени или задържани деца.

(4) Всички държави членки са страни по Хагската конвенция от 1980 г.

(5) Съюзът насърчава трети държави да се присъединят към Хагската конвенция от 1980 г. и подкрепя правилното ѝ прилагане, като участва заедно с държавите членки, *inter alia*, в специалните комисии, редовно организирани от Хагската конференция по международно частно право.

---

(1) ОВ C […], […] г., стр. […].

(2) Регламент (ЕС) 2019/1111 на Съвета от 25 юни 2019 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвличане на деца (преработен текст), ОВ L 178, 2.7.2019 г., стр. 1—15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1111/oj.

(6) Една обща правна рамка, приложима между държавите членки и трети държави, може да бъде най-доброто решение в деликатни случаи на международно отвличане на деца.

(7) В Хагската конвенция от 1980 г. се предвижда, че тя се прилага между присъединяващата се държава и договарящите държави, които направят декларация, че приемат присъединяването ѝ.

(8) Съгласно Хагската конвенция от 1980 г. не се допуска регионални организации за икономическа интеграция като Съюза да стават страни по нея. Следователно Съюзът не може да се присъедини към Хагската конвенция от 1980 г., нито да депозира декларация за приемане на присъединяваща се държава.

(9) Съгласно Становище 1/13 на Съда на Европейския съюз[3] декларациите за приемане по силата на Хагската конвенция от 1980 г. попадат в обхвата на изключителната външна компетентност на Съюза.

(10) Кабо Верде депозира своя инструмент за присъединяване към Хагската конвенция от 1980 г. на 4 октомври 2022 г. Хагската конвенция от 1980 г. влезе в сила за Кабо Верде на 1 януари 2023 г.

(11) Оценката на положението в Кабо Верде доведе до заключението, че държавите членки могат да приемат, в интерес на Съюза, присъединяването на Кабо Верде съгласно условията на Хагската конвенция от 1980 г.

(12) Поради това държавите членки следва да бъдат упълномощени да депозират своите декларации за приемане на присъединяването на Кабо Верде, в интерес на Съюза, в съответствие с условията, изложени в настоящото решение.

(13) Ирландия е обвързана от Регламент (ЕС) 2019/1111 и поради това участва в приемането и прилагането на настоящото решение.

(14) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Държавите членки се упълномощават да приемат, в интерес на Съюза, присъединяването на Кабо Верде към Хагската конвенция от 1980 г.

2. Държавите депозират не по-късно от … г. [дванадесет месеца след датата на приемане на настоящото решение] декларация за приемане, в интерес на Съюза, на присъединяването на Кабо Верде към Хагската конвенция от 1980 г., формулирана, както следва: „[Пълно наименование на ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА] декларира, че приема присъединяването на Кабо Верде към Хагската конвенция от 25 октомври 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвличане на деца в съответствие с Решение (ЕС) … на Съвета“.

3. Държавите членки информират Съвета и Комисията за депозирането на своите декларации за приемане на присъединяването на Кабо Верде и съобщават на Комисията текста на тези декларации в двумесечен срок от депозирането им.

[3] Становище 1/13 на Съда от 14 октомври 2014 г., ECLI:EU:C:2014:2303.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета
Председател

[...]

ЗАКОНОДАТЕЛНА ОБОСНОВКА ЗА ФИНАНСОВОТО И ЦИФРОВОТО ОТРАЖЕНИЕ

(1) РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

Наименование на предложението/инициативата

Предложение за Решение на Съвета за упълномощаване на държавите членки да приемат, в интерес на Европейския съюз, присъединяването на Кабо Верде към Хагската конвенция от 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвличане на деца

Съответни области на политиката

Правосъдие

Цели

Общи цели

Настоящото предложение има за цел да се упълномощят държавите членки да приемат, в интерес на Европейския съюз, присъединяването на Кабо Верде към Хагската конвенция от 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвличане на деца в съответствие със Становище 1/13 на Съда на ЕС, за да се осигурят правна сигурност и предвидимост на международно и европейско равнище.

Специфични цели

Упълномощаване на държавите — членки на ЕС, да приемат присъединяването на Кабо Верде към Хагската конвенция от 1980 г. за международното отвличане на деца.

Очаквани резултати и отражение

Да се посочи въздействието, което предложението/инициативата следва да окаже по отношение на целевите бенефициери/групи.

Хагската конвенция от 1980 г. за международното отвличане на деца ще се прилага между всички държави членки (с изключение на Дания) и Кабо Верде.

Показатели за изпълнението

Посочете показателите за мониторинг на напредъка и на постиженията.

N/A

Предложението/инициативата е във връзка с:

☑ **ново действие**

☐ **ново действие след пилотен проект/подготвително действие**[1]

☐ **продължаване на съществуващо действие**

☐ **сливане или пренасочване на едно или няколко действия към друго/ново действие**

Мотиви за предложението/инициативата

Изисквания, които трябва да бъдат изпълнени в краткосрочна или дългосрочна перспектива, включително подробен график за изпълнението на инициативата

[1] Съгласно член 58, параграф 2, буква а) или б) от Финансовия регламент.

N/A

Добавена стойност от участието на ЕС (може да е в резултат от различни фактори, например ползи по отношение на координацията, правна сигурност, по-добра ефективност или взаимно допълване). За целите на този раздел „добавена стойност от участието на ЕС“ е стойността, която е резултат от действието на равнище ЕС и е допълнителна спрямо стойността, която би била създадена само от отделните държави членки.

Основания за действие на равнище ЕС (ex-ante)

Упълномощаването на държавите — членки на ЕС, е в съответствие с предходни инициативи от същия вид съгласно Становище 1/13 на Съда на Европейския съюз. То попада в обхвата на изключителната външна компетентност на ЕС съгласно член 3, параграф 2 от ДФЕС. Упълномощаването може да бъде направено само от Съвета по предложение на Комисията и следователно представлява по своето естество изключителна компетентност, която не е предмет на принципа на субсидиарност.

Очаквана генерирана добавена стойност от ЕС (ex-post)

Осигурява се зачитане на Договорите на ЕС и на съдебната практика на Съда на Европейския съюз.

Изводи от подобен опит в миналото

Това е 23-ото предложение от този вид.

Съвместимост с многогодишната финансова рамка и евентуални синергии с други подходящи инструменти

Настоящото предложение няма отражение върху бюджета.

Оценка на различните налични варианти за финансиране, включително възможностите за преразпределяне на средства

Настоящото предложение няма отражение върху бюджета.

Продължителност на предложението/инициативата и на неговото/нейното финансово отражение

☐ **ограничена продължителност**

☐ в сила от [ДД/ММ]ГГГГ до [ДД/ММ]ГГГГ

☐ финансово отражение от ГГГГ до ГГГГ за бюджетните кредити за поети задължения и от ГГГГ до ГГГГ за бюджетните кредити за плащания.

☐ **неограничена продължителност**

изпълнение с период на започване на дейност от ГГГГ до ГГГГ,

последван от функциониране с пълен капацитет.

Планирани методи на изпълнение на бюджета[(2)]

☐ **Пряко управление** от Комисията

[(2)] Подробности във връзка с методите на изпълнение на бюджета и позоваванията на Финансовия регламент могат да бъдат намерени на уебсайта BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

☐ от нейните служби, включително от нейния персонал в делегациите на Съюза;

☐ от изпълнителните агенции

☐ **Споделено управление** с държавите членки

☐ **Непряко управление** чрез възлагане на задачи по изпълнението на бюджета на:

☐ трети държави или на органите, определени от тях;

☐ международни организации и техните агенции (да се уточни);

☐ Европейската инвестиционна банка и Европейския инвестиционен фонд;

☐ органите, посочени в членове 70 и 71 от Финансовия регламент;

☐ публичноправни органи;

☐ частноправни организации със задължение за обществена услуга, доколкото тези организации разполагат с подходящи финансови гаранции;

☐ частноправни организации на държава членка, на които е възложено осъществяването на публично-частно партньорство и които разполагат с подходящи финансови гаранции;

☐ организации или лица, на които е възложено изпълнението на специфични дейности в областта на общата външна политика и политика на сигурност съгласно дял V от Договора за Европейския съюз и които са посочени в съответния основен акт;

☐ субекти, установени в държава членка и уредени от националното частно право или от правото на Съюза, които удовлетворяват съответните секторни условия за възлагане на усвояването на средства или бюджетни гаранции на Съюза, доколкото тези субекти са контролирани от публичноправни органи или от частноправни организации със задължение за обществена услуга и разполагат с подходящи финансови гаранции, които са под формата на солидарна отговорност на контролните органи или еквивалентни финансови гаранции и които за всяко действие могат да бъдат ограничени до максималния размер на подкрепата от Съюза.

Забележки

[...]

МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

Правила за мониторинг и докладване

N/A

Системи за управление и контрол

Обосновка на предложените методи на изпълнение на бюджета, механизми за осъществяване на финансирането, начини за плащане и стратегия за контрол

N/A

Информация относно установените рискове и системите за вътрешен контрол, създадени с цел намаляването им

N/A

Приблизителна оценка и обосновка на разходната ефективност на контрола (съотношение между разходите за контрол и стойността на съответните управлявани средства) и оценка на очакваната степен на риска от грешки (при плащане и при приключване)

Мерки за предотвратяване на измами и нередности

[...]